

[Morten Lange.]

ven. Jeg synes, det er overordentlig godt, hvis vi kan undgå den slags provinsialismer i en finanslov, som dog trods alt drejer sig om en hel del penge.

Jeg har en lille bekymring vedrørende administrationsformen i disse sager, som jo i realiteten faktisk er automatik. Er det overhovedet nødvendigt, at økonomi- og budgetministeren skal indhente udtalelse fra lønningsrådet? Lønningsrådet har jo en hel del væsentlige funktioner, og jeg synes, det er en lille bitte smule belastende, hvis man skal have udtalelser om ting, som i hvert fald kun undtagelsesvis kan volde problemer. Jeg vil tro, at økonomi- og budgetministeren kan se, hvis der er problemer i indberetningen, og i sådanne sager kan han så afæske lønningsrådet en udtalelse. Alt det med, at noget automatisk skal til høring, selv om svaret i næsten alle tilfælde er et ukonditionelt ja, er administration, som hver gang koster nogle penge, som vi i disse tider såvel som i alle andre kunne spare.

Så er jeg kommet til at filosofere noget over, hvor godt forslaget er vedrørende ansættelse af videnskabsmænd i forskellige stillinger, der skal kunne komme ind under disse bestemmelser. Man nævner som eneste præcise gruppe professorer, og så er der noget, der hedder „lignende stillinger“. Det er jo meget spændende, hvad det kan være, om det er overlæger, så er det en simpel fortolkning, men det, som måske nok snarere er problemet, er, om man går videre i sin fortolkning af denne paragraf. Nu er det jo sådan, at de fleste af disse stillinger ligger uden for tjenestemandssrammen, men udtrykket „professor eller lignende stillinger“ skulle vi måske have defineret lidt mere præcist, så vi er klar over, hvor langt denne paragraf rækker.

Jeg skal ikke gå i detaljer med lovforslaget i øvrigt. Som sagt er det, så vidt jeg kan bedømme det, i alt væsentligt blot en lovfæstelse af ting, som i lange tider eller i hvert fald i et stykke tid har været forholdsvis automatisk i de enkelte tilfælde.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne takke ordførerne for en velvillig modtagelse af lovforslaget.

Jeg erkender, at det ikke er de store revolutionerende forandringer, der er tilsigtet

med dette lovforslag, men det er en hensigtsmæssig administrativ forenkling, og den synes jeg der er grund til at tage med.

Jeg er da villig til i lønningsudvalget at overveje, om man kan forenkle yderligere. Jeg tænker på det, hr. Morten Lange sagde om, at det måske ikke er nødvendigt at ulejlige lønningsrådet med forskellige sager, som i realiteten kun er ekspeditionssager. Hvis man bliver enig om det i lønningsudvalget, er jeg da meget villig til at stille et ændringsforslag herom, og så vil jeg samtidig love udvalget, at hvis der kommer tvivls spørgsmål, vil de blive forelagt lønningsrådet.

Også det andet spørgsmål, som hr. Morten Lange rejste, og som jeg forstår, han var lidt bekymret over, nemlig om de omtalte rettigheder skulle være begrænset til professorer m. v., kan vi naturligvis drøfte i udvalget. Jeg vil meget gerne være med til, at vi får en hurtig og præcis udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til lønningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om film og biografer.

(Lovforslaget (nr. 104) findes i tillæg A. sp. 1749, fremsættelsen i tidenden sp. 2466).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg skal fastsætte en forlænget taletid på indtil 15 minutter for ordførerne i første omgang.

Lene Bro: 1964-loven om film og biografer var på det tidspunkt, den blev til, en både tidssvarende og fremskridtsvenlig lov. Den hvilede imidlertid på forudsætninger, som